

první neděle adventní 28. 11. 2021

Ahoj, ahoj, ahoooooj, kamarádi!

Ani nevíte, jak moc rád vám píšu. Ptala se totiž spousta zajímavých věcí, o kterých vám chci povědět. Nemohl jsem se dočkat, až vám to napíšu. Představte si, že jsem byl vybrán k plnění velmi důležitého úkolu. Bude ze mě **ANDĚL STRÁŽNÝ!** Moje dělátko je už v bříšku u maminky a zanedlouho se narodí. Já jsem v posledních měsících absolvoval spoustu školení, odborných seminářů i praktických cvičení, abych v obtížné roli dokázal obstát. Moje dělátko je ještě malícké, a ještě nějakou dobu i potom, co se narodí, na něj a na jeho srdce ten lly nedosáhne. Jak dále poroste, čeká ho v životě spousta a spousta boji. Malý Boží bojovník se nejen naučí chodit, mluvit a tak, ale naučí se znát Pána Boha, znát svou zbroj, své dary a své pomocníky, které mu nebeský Otec posílá. My andělé Strážní stojíme v tom boji s naším světcem. Převážíme dveře jeho srdce. Ale nemyslete si, nejsme tam sami. A o tom všem bych vám chtěl v dalších dopisech povědět. Dnes je první neděle adventní. Vánoce jsou blízko. Uydáte se na dobrodružnou cestu adventem se mnou?

Váš anděl Vendelín

Ps: na bojiště dnes přilepte Božího bojovníka. Zatím je bez zbroje a jako bojovník příliš nevypadá, ale nebojte se. Všechno si povíme a dáme ho pěkně do parády.

pondělí 29. 11. 2021

Ahoj kamarádi moji,

každý člověk na zemi má svého anděla strážného. Ještě než se dělátko narodí, už nad ním bdí jeho anděl. Se svým světcem jsem už teď neustále. Ani na okamžik ho neopouštím. Po celý život nebude nikdy ani na chvíli sám. Celý život mě nevidí. Moji přítomnost, pomoc a přátelství však pocítí určitě. Nejde jen o to, aby si neodřel koleno či neblběhl pod auto, ale hlavně o to, aby se jeho srdce neotvíralo zlu. Anděl strážný je velmi mocný, ale všemocný není. Všemocný je jedině Bůh. A Bůh je milosrdný.

Když jsem byl vybrán mezi anděly strážce, věděl jsem, že to nebude lehké. Že to není jen o té krásné nové zbroji, kterou jsem dostal. Že se hodně nalítám, že mě nebude ten můj člověk kolikrát brát vážně, že i když uslyší můj hlas, že si stejně polápe tam za tím svým. A přes to všechno jsem rád a šťastný, že za tím svým dítětem v budoucnu můžu běhat a létat a chytat ho a že snad jednou se setkáme tváří v tvář na nebesích, kde už nebude žádný nepřítel, žádný boj ani žádné nebezpečí. Jen nekonečná Rádost a Boží Láska.

Dnes našemu bojovníkovi přibude **ANDĚL STRÁŽCE**. Ten anděl stojí pěkně blízoučko. Jeho lichý hlas každý člověk dobře slyší. Jestli ho poslechne, je už jiná věc. Cítili jste někdy přítomnost toho svého anděla strážného? Mířete na něj dnes obzvláště myslet. A mířete si nakreslit nebo i vyrobit, jak si ho sami představujete.

Mějte se krásně

Váš Vendelín

úterý 30. 11. 2021

Ahoj kamarádi!

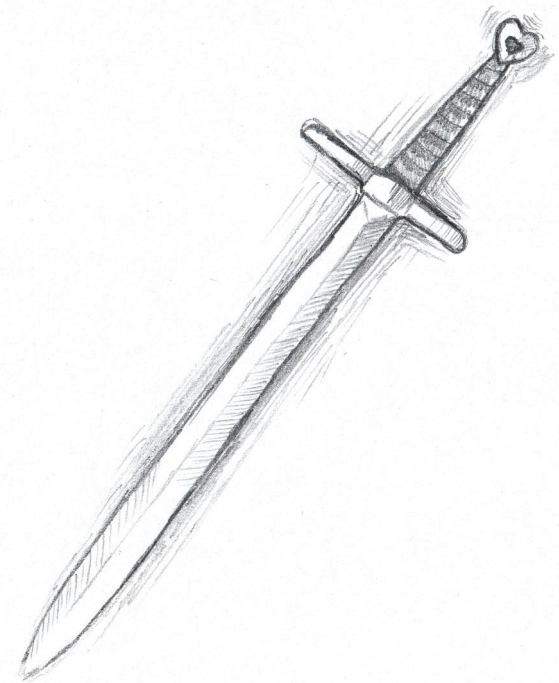
Pořád mluvím o boji. Proti komu to moje dělátko (a každý člověk) bude celý život bojovat? Uj to určitě víte, že? Ano, proti tomu Děmu, proti ďáblovi. Kde se ten ďábel ale vzal? Přece by Bůh nestvořil něco tak křovného, podlého a lstivého, ne? Co myslíte? Lucifer (což znamená Jilénka nebo taky Světlonoš) byl stvořen Bohem jako veliký a krásný anděl. Toto nádherné stvoření dostalo velké hudební nadání, které sloužilo k tomu, aby vedl ostatní anděly při uctívání Hospodina. Ale v jeho srdci vyrostla pýcha. Chlěl pro sebe slávu a moc, která náleží pouze tomu jednomu, který ho stvořil. Uzbouřil se a jedna třetina andělů ho následovala. Lucifer vzal na sebe podobu draka. Rudého draka s mnoha hlavami. Na nebi začal boj. Archanděl Michael stál v čele andělů, kteří zůstali věrni Hospodinu. S Hospodinovou pomocí draka přemohl a vrhl ho z nebes dolů na zem. Drak se už na nebesa nemůže vrátit, ale na zemi škodil miše. Tak se boj z nebes přesunul na zem. Nemyslím teď různé války mezi lidmi, ty jsou jen důsledkem boje zla a dobra v srdci člověka. Drak stále žije, útočí dnes a denně na každého člověka. Není možné ho zabit. Jen a pouze s Boží pomocí můžeme každý den začínat znovu a znovu. A jako Michael můžeme v těžkém boji vítězit.

Michaelovo jméno znamená Kdo jako Bůh?, jeho jméno zní jako bojový pokřik proti němu, kdo se chlějí rovnat Bohu.

Dnes Božímu bojovníkovi přidáme za pomocníka právě archanděla Michaela. Stojí po pravici, v pravé ruce se drží meč či kopí. O někom, na koho se můžeme absolutně spolehnout, řeknu, že je moje pravá ruka. Ať je nám pravou rukou právě **ARCHANDĚL MICHAEL**.

Váš Vendelín

Ps: O svatém Michaelovi a jeho boji se zpívá jedna písnička, kterou se můžete naučit. Jmenuje se Byl boj na nebi. Možná, že už ji znáte. (Mimochodem dnes mi pořád zní v uších a musím si ji pořád zpívat, ...byl boj na zemi!)

Středa 1. 12. 2021

Ahoj kamarádi!

Představte si, že krážete sněhovou bílou. (Mimochodem, máte u vás nějaký sníh?) Pložíte venku a házíte po sobě s kamarády sněhové koule. Vidíte, jak se na vás vzduchem řítí jedna obrovská veliká. Míří vám přímo na obličej. Nemáte kam uknout, za co se schovat. Automaticky zvednete ruku, abyste se chránili před tím ledovým nadělením. A teď si představte, že by vám tu ruku kryl štít. Poskytl by vám skryš a ochranu. Pro každého Božího bojovníka je takovým štítem **VÍRA**. Štít nosí bojovník v levé ruce. Čím blíž máme štít - víru ke svému srdci, tím lépe nás chrání. Když sice mám štít, ale držím jej ve volně spuštěné ruce, vílec mě nechrání. Dábel po lidech nestřelí sněhové koule, ale doslova ohnivě šípy. Šípy, které po zásahu pálí a štípou. Jsou to **STRACH**, **POCHYBNOSTI**, **KRÁDEŽ**, **NEPOSLUŠNOST** a **LEŽ**. Jedinou obranou je víra a důvěra v Boha. Dnes přidejte bojovníkovi do ruky **ŠTÍT VÍRY**. Symbolem víry je kříž. Vidíte ho na štítu?

Váš Vendelín

Čtvrtek 2. 12. 2021

Ahoj kamarádi!

Tak co ten sníh? Už je? Co ta sněhová bílou? Bude? Dnes pro vás mám příběh.

Dva kamarádi se vydali na několikadenní túru do vysokých hor. Urali všechno potřebné, a protože byli rozumní, rádi přijali pomoc zkušeného průvodce. Po cestě si povídali a velmi rychle se se svým průvodcem spřátelili. Brzy přišli k obtížnému úseku. Cesta se klikatila kamenitou strání, pod kterou v kloubce tekla horský potok. První kamarád se odvázně pustil po cestě průvodci v palách. Druhému cesta nebyla příliš po chuti. Postával a přeshlapoval. Když viděl, že jeho společníci míří za zákrutem stranky, přece jen se neochotně a nejistě vydal také vpřed. Co chvíli se zastavoval a naslouchal. Slyšel jen kukol potoka dole v klubině. Už měli balvanů bylo cestu nutně hledat. Udele to ludy, nebo ludyhle? Neslyšel něco? Zaposlouchal se. Ano, něco slyší. Odkud to jde? Kousek před sebou uviděl svého průvodce, jak mu kráčí vstríc. Byl velmi rád, že ho vidí. Společně se vydali dál.

Během své cesty se oba přátelé mnohokrát ztratili, znejistěli, sem tam sklourla noha i nějaký ten odřený loket byl. Jejich průvodce je nikdy nezklamal. Když sešli z cesty, trpělivě je hledal, šel jim vstríc, když se zadrželi, neodsuoval je, nenadával, ani nekřičel, ale vždy jim pomáhal.

Přátelé došli do cíle. Zažili spoustu krásných chvil, viděli nádherná rákouslí. Až se jim dech tajil nad tou podivánou. Cestou se postupně naučili svému průvodci důvěřovat. Naučili se, že se na něj mohou absolutně vždy spolehnout.

Všichni lidé se vydávají na cestu, na cestu životem. Každý má průvodce - Hospodina. Víra je, že mu svěří své životy, naslouchají mu, jdou podle jeho rad. Víra je následování - hledání, naslouchání a konání. Bez následování by byla víra prázdné bláznění. Hospodin se pro lidi vrací, když se vydají zkratkou a únavou, leností či jinak se ocnou v nějaké šlamastyce. Miluje nás a vede nás po cestě s nekonečně trpělivou láskou. Ba co víc, aby nás zachránil, obětoval za nás svůj život. Ze srdce vám přeji, ať se pevně držíte víry.

Váš Vendelín

Ps: Můžete si s maminkou popovídat o tom, jak poznal, komu je dobré věřit a komu ne. Jak to od sebe rozebral?

Ahoj kamarádi,

další ze slov, kterými Bůh rusáckuje lidské srdce je **LÁSKA**. Ptalo se vám někdy, že vám maminka uvařila vaše oblíbené jídlo, odpoledne místo svých povinností si s vámi čtla knížku nebo hrála kru, nebo udělala něco jiného, co vás obzvláště potěšilo? Jak jste se cítili? Měli jste ten hřejivý pocit u srdce? Nebo když vám rodiče pomohli vyřešit nějaký problém, či se o vás starali, když vám nebylo dobře. Když si dokážeme uvědomit, co všechno pro nás rodiče dělají, roste v nás důvěra a láska. A nebeský Otec se o nás stará přesně tak. Je věrný, obětavý, laskavý, má na mě vždycky čas, dává mi dobré věci, vede mě po správných cestách. Když si to člověk uvědomí, kdo z lidí by tak velkou lásku nechtěl opělovat? Mamince dítě namaluje obrádek, běží jí vstříc, objímá ji. Boží láska potká každého. U všech upisová úžasnou změnu. Už nemusím, ale můžu. Jako mamince dítě pomůže uklidit nádobí nebo sundat prádlo ze sušáku, protože je přitom se svojí maminkou. Stejně je to i s nebeským Otcem. Už nemusím dodržovat desatero, ale můžu žít podle jeho rad a ušetřit si mnoho bolesti. Už nemusím odpouštět, ale můžu šířit smíření, odpuštění a pokoj. Choremí do kostela už není protivná povinnost, ale setkání s laskavým přítelem. Cílem víry je láska lásky. Jsou navzájem spojeny.

Boží bojovník už znak lásky nese, všimli jste si ho? Veliký štít má tvar **SRDCE**. Ze všech slov je totiž největší právě láska. Bůh je Láska. Právě proto, že je tak moc důležitá ponese ji bojovník hned dvakrát. Ponese naši malou nedokonalou lásku, tak i tu obrovsky nekonečnou a pro lidi nepochopitelnou lásku nebeského Otce.

Mějte se krásně

sobota 4. 12.

Ahoj kamarádi!

Dnes má svátek svatá Barbora. Můžete si dnes utrhnout třesňové větvičky domů do vázy a sledovat, jestli do Štědrého dne vykvetou. Nera-
pomeňte jim sem tam měnit vodu, ať mají větvičky vždy čerstvé pítí. Já
to zkoušel loni a ty větvičky mi úplně uschly. Zjistil jsem příliš pozdě,
že váza byla prasklá a všechna voda vytekla. Když nemá lidské srdce
lásku, vyschne. Neobjeví se žádné květy jako na těch „barborkách“. Lidi
kospodin tvořil pro lásku. Z lásky srdce rozkvele radostí a vděčností.

Dnes pro vás mám krátký příběh a maličký úkol.

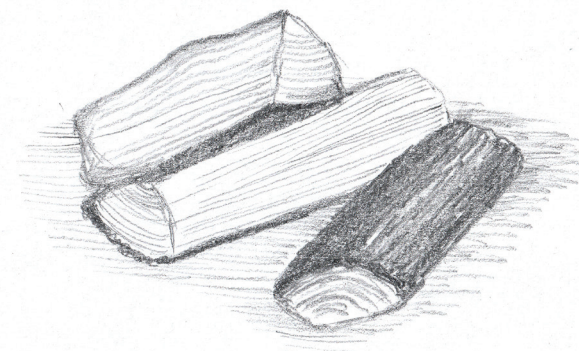
O jednom moudrém a zbožném rabínovi se mezi lidmi vykládalo, že ka-
ždé ráno při své ranní modlitbě stoupá k nebesům. Tak kvalitně se ten
úctívající a dobrý muž dokáže modlit. Lidé pokyvovali hlavami: „Ano, to
je něco. To musí být kvalitní modlitba.“ Jednomu muži to ale nedalo
a sousedům řekl, že to chce vidět na vlastní oči. Jinak tomu neuvěří.
Ráno se nenápadně přikradl k obydlí rabína a sledoval, co se bude dít.
Kokouh zakokrhál, nastalo jitro a rabín vyšel ve špinavém pracovním
oděvu se sekerou přes rameno - to už vypadalo podezřele, a zamířil
do lesa. Zvědavce se vydal za ním. Na vlastní oči viděl, jak ten úctí-
vající muž pracně nasekal dřevo a s velkou otepí se brmáčí lesem až
k maličké chaloupce. Tam oknem spatřil, jak rabín rapaluje v kamnech,

rachumlává do peřin drobnou starěnkou, která onemocněla, usmívá se na
ni a s láskou jí varí bylinkový čaj a chystá snídani. Víc už muž vidět
nemusel. Když se ho ve vesnici ptali, jak to tedy je, jestli skutečně jejich
rabín stoupá k nebesům, chvílku se zamyslel a pak vykřikl: „K nebesům?
Kdepak, ještě výš!“

Dnes můžete jako ten rabín zkusit stoupat k nebesům. Zkusťte pro ně-
koho, koho si vyberete udělat něco, co ho potěší nebo ještě lépe, co mu
pomůže. Ale pozor! Nesmí vás přítom vidět. Ať je to překvapení!

Pac a pusu

Vendelín

druhá neděle adventní 5. 12. 2021

Ahoj kamarádi,

Tak je tu další neděle a adventním věnci rozáčila další svíce. Dovolte, abych vám představil dalšího pomocníka Božího bojovníka. Je to **ARCHANDĚL GABRIEL**, o kterém už jste určitě slyšeli. Archanděl Gabriel (jeho jméno znamená Bůh je má spása) přinesl Panně Marii to prázdná poselství, že si ji Bůh vyvolil, aby se stala maminkou Božího syna. Byl to on, kdo přinesl Marci Zachariášovi zprávu, že se jeho ženě Stařence Alžbětě narodí dítě. Zachariáš mu to neuvěřil, a tak se stalo, že do dne, než se andělova slova naplnila a synáček se narodil, Zachariáš nepromluvil jediné slovo. Netrvalo to den nebo týden, ale několik měsíců! O Gabrielovi se můžete dočíst ještě dvakrát u proroka Daniela, kterému vysvětluje vidění. Je to Boží posel, proto je patronem těch, kteří jsou nositeli poselství. Váš úkol na dnešní den by mohl být namalovat, nalepit či jinak vytvořit poselství radosti - vánoční přáníčko a poslat je někomu blízkému. Můžete nakreslit právě archanděla Gabriela. Nezapomeňte jej postavit bojovníkovi po levici.

Váš Vendelín

Ahoj kamarádi,

Dnes si připomínáme svatého Mikuláše. O tomto biskupovi z tureckého města Myry už jste určitě slyšeli. Velmi miloval Boha i své bližní a byl vždy připraven pomoci potřebným. Podívejme se na něj jinýma očima. Očima jeho současníků. Těch chudáků, kterým pomohl. Představte si, že máte obrovský problém. Vaše rodina dluží peníze a nemá na zaplacení. Nemáte už vůbec nic, a tak musíte jednoho z vás prodat do otroctví, aby sloužil a pracoval. Aby už nebyl člověkem, ale pouhým majetkem, se kterým si jeho majitel může dělat, co se mu zlíbí. Děsivá představa. Jako byste stáli na okraji hluboké propasti a už už byste se řítili přes její okraj. A v tom posledním okamžiku vám někdo nernámý hodí ráchranné lano. Propast nemisí, jen vy už od ní dokážete odtrhnout oči a jít dál. Obrovská vlna **NADĚJE** valí se srdce člověka. Teď do té díry nespadne. Naděje je tvrdá Božská Amosť. Víra přivádí k lásce a láska posiluje víru. Jejich společným plodem je naděje. Když se staram, vím, že nebeský Otec mě bude hledat tak dlouho, dokud mě nenajde. Jako dobrý pastýř svoji ovečku. Říká se, že naděje umírá poslední a zároveň, že první vstává z popela. Uzpomenete si, kdy jste si něco moc moc přáli, v něco doufali? Kdy se vaše naděje naplnila?

Naděje znázorňuje **KOTVA**. Taková loď na moři je unášena vlnami a větrem. Naopak, když rakoví v bezpečném přístavu, je každá bouře hned snesitelnější. Přidejte dnes na bojovníka šíl symbol kotvy, symbol naděje.

Váš Vendelín

úterý 7. 12. 2021

Ahoj kamarádi,

dnes vám povím příběh.

Jeden muž nosil od řeky do města dříváky s vodou a prodával ji tam. Měl dva velké dříváky, které si pověsil každý na konec dřevěné tyče, a tu si vedl na rameno. Den, co den tak chodíval. Jeden z těch dvou dříváků měl hodně trhlín a začal prosakovat, a tak vody, kterou mohl muž ve městě upeněžit, bylo mnohem méně než v druhém dříváku. Prosakující dřívák zesmutněl a velmi se tím trápil. Jednoho dne si promluvil se svým pánem. Omluvil se mu za svou slabost a navrhl mu, aby ho odložil a pořídil si nový dřívák, který svou práci odvede lépe. Pán ho vyslechl a řekl, že si o tom ještě promluví zítra. Ráno cestou k řece pán dřívánek vyběhl, aby se dobře díval. Až teď si dřívánek všiml, že okraj cesty je celý rozkvetlý květinami nejkrásnějších barev a tvarů. Pán mu vysvětlil: Tyto květiny, tato krásná zahrada zde vykvěla jen díky tobě. Vím už dlouho, že hráčíš hodně vody. Lásel jsem podél naší cesty semena a ty, aniž bys to tušil nebo si přál, jsi je den, co den zaléval. Díky tobě se semena probudila a otevřela se poupata, a tak se já i každý, kdo tudy kráčí, můžeme těšit pohledem na jejich krásu.

Všechno, co se nám děje dává smysl i když jej zatím třeba nevidíme a nechápeme. Je i v naší nedokonalosti a slabosti můžeme vyrist něco krásného. V tom je naše naděje. Dnes můžete, kamarádi, pomocí pastelek nechat rozkvést prašnou cestu těmi nejkrásnějšími květinami, jaké dokážete nakreslit. A klidně můžete dokreslit i včely a motýly.

Váš Vendelín

středa 8. 12. 2021

Ahoj kamarádi!

Když se podíváte na Bořko bojovníka, už by měl vypadat trochu lépe, ne? Má dva pomocníky (jak se jmenují, vzpomeneš?), obrovský štít a tři Božské Anosty - víru, naději a lásku. To ale není zdaleka všechno. Anosty je ještě více. Další Anosty, o které si povíme, je **SPRAVEDLNOST**.

To je nespravedlivé! To není fér! " Jak často to slyšíme? U školáky, když si porovnávají známky, mezi soutvořenci, když jsou jim svěřeny různé povinnosti, u fotbalisty, kteří nadávají na rozhodčích, u zaměstnanců, když dostanou méně peněz, - Je pozoruhodné, jak je každý odpůrcem nespravedlnosti - a tedy zastáncem spravedlnosti. Spravedlnost se ale nesmí plet s rovností - to je divné slovo, že? To je, když se vše dělí stejným dílem. Stejný kus dortu dostane kluk, co chodí do třetí třídy, stejný i jeho tříletý bráška i novorozená sestřička, která vlastně ani dort nemůže, protože pije jen mlíčko od maminky. Nedává to smysl. Naopak to může vést ještě k větší nespravedlnosti. Ty jsi nasbíral hodně kaštanů a já málo (protože jsem si místo sbírání hrál s míčem), tak mi teď musíš dát, abychom měli stejně a bylo to spravedlivé. Dá se vám to spravedlivé?

Každému člověku byly dány jiné dary - někdo je šikovnější na počty, jinému jde lépe čtení, sport nebo zpěv, někteří mají hodně peněz a tráví

spoustu času v práci, jiní takovou práci nemají. Půl není takto spravedlivý. Každý nemá stejné podmínky. Spravedlnost znamená dát každému to, co mu patří. Ten, kdo hodně pracoval, dostane více peněz než ten, kdo pracoval méně. Spravedlností se zabývá velká spousta lidí - zástupci právníků, policistů, soudců, ale i ty davy lidí, které vyjdou do ulic a demonstrují. Tím dávají najevo svou nespokojenost s tím, že se stala nějaká nespravedlnost.

Před Bohem nás spravedlivými nedělají našlěstí jen naše činy, ale hlavně jeho milost. I když něco pokaríme, něco nám nevyjde, máme milosrdného Boha. Bůh vidí do našich srdcí, takže ho nejde jen tak přehytračit. Bůh ví, jací jsme doopravdy. Není soudce, který nám naparčí vězení, odejme kapsné nebo zakáže krát na počítači. Vidí naši lítost, vidí, zda se skutečně chceme polepsit. A především nás miluje.

Na štítu dnes přibude symbol spravedlnosti - **VÁHY**. Co je spravedlivé je třeba vždy pečlivě zvážit, promyslet a posoudit.

Váš Vendelín

Ahoj kamarádi,

dnes bude zase příběh. Jsle zvědaví?

Kdysi dávno v perské říši vládl jeden císař. Velmi vážně onemocněl a vypadalo to s ním už opravdu blbě, když se po mnoha dnech na lůžku proli všem očekáváním račal uzdravovat, až se nakonec uzdravil docela. Pvolal si své rádce a řekl jim: „Dnes bych se od vás, moji rádci, rád dozvěděl, co si o mně myslíte. Myslíte si, že jsem dobrý císař? Nebojte se říct pravdu. Na oplátku pak každému z vás daruji krásný drahokam.“ Rádci se zamysleli a pak jeden po druhém přistupovali před císaře, chválili ho a krásnými slovy mu pochlebovali. Když přišel na řadu poslední, řekl: „Můj císaři, nerob se, ale raději budu mlčet. Pravda se totiž nedá koupit.“ Císař promluvil: „Budiž. Nic ti nedám. Můžes teď říct, co máš na mysli.“ Rádce se uklonil a řekl: „Můj pane, chceš vědět, co si myslím. Myslím si, že jsi člověk se všemi slabostmi a chybami jako my. Tvé chyby jsou mnohem těžší, protože celá země klesá pod tíhou velikých daní. Myslím si, že příliš mnoho peněz z tvé pokladnice spolknou mohutné a časté slavnosti, sláva paláci, a především budování armády a vedení válek.“ Císař se zamyslel. Potom každému rádci dal po drahokamu, jak slíbil. Toho posledního jmenoval svým kancléřem.

Na hrud bojovníka patří **PANCÍŘ SPRAVEDLNOSTI**, aby chránil jeho srdce. Když přijmeme Ježíše jako svého Spasitele a Pána, dává nám svou spravedlnost. Jsme očištěni jeho krví. Dává nám také svou moc - moc Ducha svatého, který v nás přebývá. Pomáhá nám žít svatě a spravedlivě.

Váš Vendelín

pátek 10. 12. 2021

Ahoj kamarádi!

Víte, podle čeho se pozná, že je muž dobrý? Jak vypadá dobrý muž? Je čistý, rovný, dobře se drží, ... To ale není to hlavní. Dobrý muž musí plnit dobře svou funkci. Musí se jí dobře krájet - musí být ostrý. Podle čeho se pozná, že je dobrý člověk? Především podle toho, že je spravedlivý. Jak se takový člověk chová? Snaží se dát každému, co mu náleží, i když to není lehké. Napadne vás nějaký příklad? Pamí učitelce to, že splním domácí úkol a naučím se na zkoušku, mamince, že si doma uklidím svoje hračky, tatínkovi, že mu pomůžu na zahradě se dřevem. Já doma bydlím, spím, jím, a tak i já musím přiložit ruku k dílu, aby se nám tu všem bydlelo dobře. Jak se to snažím dělat? Jak poznám, co je spravedlivé, co komu patří? Bedlivě vše uvážím, porovnám a pak vyberu správný způsob. To vše patří k moudrosti. Jak se chová **MOUDROST**? Uolí takové prostředky, aby dosáhla cíle. Abych se naučil násobilku, musím si ji doma procvičit. Aby byl v pokoji pořádek, když si dokraji se stavebnicí a jdu dělat něco jiného, napřed musím stavebnici uklidit. Aby byly čisté ponožky ve skříni a já si měl ráno co obléct, musím ty špinavé ponožky dát do koše na špinavé prádlo, a ne na postel. (Teď se možná vaše maminka uculuje a kýve souhlasně hlavou. Píšu tenhle dopis, rovnou když maminka toho mého děláčka plísnila svého staršího synka. Tak se omlouvám, sami určitě najdete spoustu ještě lepších příkladů).

Symbolem moudrosti je **SOVA**. Přidejte ji prosím bojovníkovi na štít.

Váš Vendelín

Ps: A ty ponožky vážně na postel nepatří.

sobota 11. 12. 2021

Ahoj kamarádi moji!

Dnes si opět povíme krátký příběh. Tentokrát to bude o moudrosti.

Jednomu sultánovi se zdál sen. V tom snu přišel o všechny ruby. Potva se probudil, povolal vykladače snů a zeptal se ho, co sen znamená. „Nejjasnější sultáne, jaké převelike neštěstí!“ zvolal vykladač. „Každý ztracený rub znamená ztrátu jednoho člena tvé rodiny!“ Cože?! Ty drsouně!“ rařoval na něj sultán zúřivě. „Jak se opovažuješ? Snaž se! Padesát ran holí pro toho ničemu!“ Pak povolal sultán jiného vykladače. Když si ten druhý vykladač vyslechl sen, zvolal: „Nejjasnější sultáne, jaké štěstí! Jaké převelike štěstí! Náš pán přežije všechny členy své rodiny!“ Sultánova tvář se rozjasnila a dal vykladači vyplácet padesát slátek. Pokladník, který mu peníze dával, se ho zeptal: „Ty jsi přece sultániv sen nevyložil jinak než ten první ubožák, ne?“ S úsměvem mu ten chytrý muž odpověděl: „Podívej, člověk může říct cokoli, ale záleží na tom, jak se to řekne!“

Ten byl mazaný, co?

Váš Vendelín

Třetí neděle adventní 12. 12. 2021

Ahoj kamarádi,

Dnes je třetí neděle adventní. Říká se jí radostná. Předtím den je opravdu blízko. Třetí svíce a našemu bojovníkovi přispěchá na pomoc třetí archanděl - **ARCHANDĚL URIEL**, což znamená Bůh je mé světlo. Tento anděl nese v jedné ruce knihu - je totiž velmi moudrý a vzdělaný, a v druhé hořící meč. Stejně jako hořící meč nebo lampa či jiný zdroj světla i vzdělanost přináší lidem světlo. Když jdeš smou, co se stane? Natáhnete ruce před sebe, abyste do něčeho nenarazili, a opatrně postupujete vpřed. Jenže nevidíte, jestli vám v cestě nestojí třeba strom nebo jestli proti vám někdo nejde. Když máte světlo, jde se hned snáze. Co kdybychom si udělali takové názorové cvičení? Ať se venku setmí (a teď se stmívá brzy) ať už venku nebo doma vydejte se do tmy. Ti menší se mižou držet maminky za ruku. Napřed zkuste, jak se vám jde v úplné tmě. Pokud to budete zkoušet doma, kde to dobře znáte, mižte vám maminka předem naskládat do cesty různé překážky. To jsem zvědavý, jak to zvládnete. Pak mižte rozsvítit baterku, svíčku nebo venku i prskavku (opatrně ať se nespálíte) a projít to znovu. Jé, to bude paráda. Pak už budete vědět, kam archanděla Uriela postavil.

Váš Vendelín

pondělí 13. 12. 2021

Ahoj kamarádi,

Dnes má svátek svatá Lucie. Od včerejška je více světla na adventním věnci, ode dneška je také více světla. Den je stále stejně dlouhý, ale ta část dne, kdy je světlo, se ode dneška račne prodlužoval. Svatá Lucie noci upije. Nebude trvat dlouho a budou tu dlouhé letní dny.

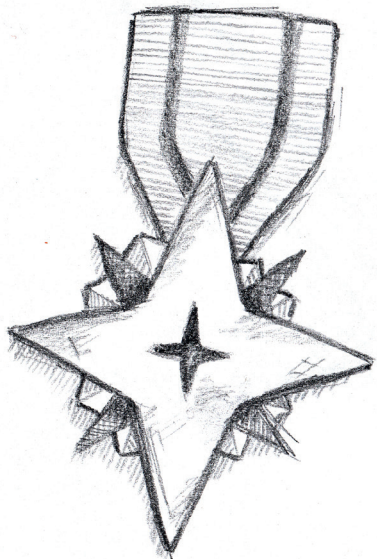
Víme, že člověk se od zvířete liší rozumem. Rozum je schopnost rozuměvat skutečnost. Spravedlnost, o které jsme už mluvili, je rozum v akci - je to schopnost dělat věci podle toho, jaký máme rozum. A čím víc je člověk spravedlivější, tím je lidsější. Zvířata, se spravedlivě nedělí o jídlo. Už jsme si říkali, že dobrý muž, je ostrý muž a dobrý člověk je spravedlivý člověk. Být spravedlivý úplně vždycky je ale strašně těžké. Proč nejsou lidé stále spravedliví? Co je v této cestě odkloní? Tak třeba ve škole vidím, že spolužákovi z kapsy u mikiny vypadl bonbon. On si toho ani nevšiml ani nikdo jiný to neviděl. A je to ten obrovský dobrý, čokoládový. hned se vám sbíhají sliny. Vždyť mě nikdo nevidí. Mižte říct, že mi tam spadla třeba guma, ... Toto láká, co? Nebo jiný příklad: Když přinesu ze školy špatnou známku, konem schováám ráčkovskou hluboko do aktovky, aby to rodiče neobjevili. Bojím se, co by mi řekli, bojím se, že bude doma randál, že dostanu nějaký trest. Podim a lákadlim (to byl ten bonbon) se staví do cesty umírněnost, pocitím

okrojení a strachu zase **STATEČNOST**. Být statečným znamená pevně stávat v dobrém, i když krosí nebezpečí.

Když je voják v boji statečný, dostane vyznamenání, **ŘÁD**. Nedostane ho každý. Jen ten, kdo prokáže svou statečnost opravdu výjimečným činem. Toto vyznamenání pak nosí hrde všem na očích. Našemu bojovníkovi na připomínku statečnosti přidáme na štít k ostatním čnostem symbol právě takového řádu.

Vzpomenele si na nějaký případ, kdy jste byli stateční? Kdy jste měli velký strach, ale neokrojeně jste se mu postavili?

Váš Vendelín

Ahoj kamarádi!

Dnes vám budu zase vyprávět příběh. Těšíte se? Dnes to bude o ... (mluvili jsme o tom včera) ... vzpomínáte? Jasně, o statečnosti!

Na jednom dvoře žily slepice. (To nejsou rovna odvážní tvorové, že?) Uypasené slepice pobíhaly sem tam. Nechyběl důstojný kohout ani houfy žlutoučkých kuřátek, které pípaly, až z toho uší ralekaly. Jednou se nějak stalo, že se na dvoře ocitlo orlí mládě. Běhalo spolu s kuřaty, jedlo to, co kuřata, pohybovalo se stejně jako ony, když pordeji vrléllo, spíš jen tak popoléllo, přesně jako slepice kolem něj. Vyrostlo a nevypadalo samozřejmě jako slepice. Bylo to přece orlí mládě! V srdci však bylo přesvědčené o tom, že je slepice. Jednou upozorovalo, že se ve výšce nad dvořem vznášejí jiný orel. Porozorovalo ho a raltouřilo být orlem. Bylo moc smutné, protože bylo jen kuřetem. Orel ho svým ostrým vrakem upozoroval a z výšky na něj ravalal: „Vrlélni! Rozlákni křídla a lét! Vřdyt jsi orel!“ Ale orlí mládě rapípalo: „Ne, ne, já jsem kuře!“ a rústalo smutně sedět uprostřed dvora mezi ostatními slepicemi. A tak prožilo na dvoře celý svůj život s velikou touhou být orlem, aniž by si uvědomilo, že orlem bylo.

A teď, kdo si kamarádi myslí, že je orel? Zvedněte ruku! Bůh nás nesvořil jako kuřata. Vložil do nás srdce orla a dal nám všechny schopnosti, abychom létali. Máme spoustu schopností, které nikdy nepoužijeme. Proč? Protože máme strach. Strach, který nás zdržuje od něčeho, co bychom mohli udělat. Takže pamatujte: Jsem orel, ne slepice!

Váš Vendelín

středa 15. 12. 2021

Ahoj kamarádi,

dnes nás čeká poslední činnost. Po tom už bude šíl bojovníka kompletní. Přidmost, zdrženlivost nebo **UMÍRNĚNOST** je nalezení hranice, míry a jakékoli činnosti, kterou vykonáváme. Lní to složitě, ale určitě to sami znáte. Když se někdo hodně omezuje a jídlo, je sice šlejší než šlehlý, ale míře si vážně poškodil zdraví či dokonce zemřel. Naopak když někdo hodně jí, vhloustne, míře i hodně vhloustnou a poškodil si zdraví či zemřel také. Když budu večer hodně dlouho číst (krát na počítači nebo se dívat na televizi), nebudu moct ráno vstát a fungovat. Když si ráno přispím a vstanu později, nebudu mít tolik času se pořádně a v klidu přichystat. Nebudu stíhat a možná něco ve spěchu zapomenou doma. Umírněnost je taková činnost pro všední den. Nebudu umírněný a zdrženlivý, když si jednou něco odřeknu nebo se v něčem jednou omezuji. Musím být umírněný pravidelně. V této věci a v této době máme našlehlí kojnost. O to víc je třeba být umírněný. K takové "rozechranosti" - nepřiměřenému užívání kojnosti, člověka svádí prostě jen to, že si to míře dovolit. Jídlo, nápoje, sladkosti, hračky, elektronika, ... Když si něco odřeknu, mám z toho hned dvojnásobný risk: nedostanu se do závislosti na těch věcech a také tím, že si je odřeknu a nějaký čas je nemám, o to víc si je potom vychutnám.

Mám jednu kamarádku, jmenuje se Mariánka, a ta se se svojí rodinou postila za svého nemocného bratrance. Odřekli si na několik měsíců všechnu čokoládu! I kakao! Chápete to? Opravdu to vydrželi, a to pak chutnalo, když si pak zase čokoládu dali. Obdivuhodný výkon. Celé nebo jim vleskalo.

Díky činnosti umírněnosti si dokážu říct: **DOST, UŽ STAČILO!** Díky tomu se člověk nestane obrokem svého těla. Jaké šlehlí, když jej umí užívat a ovládat. Na šíl dnes přidejte symbol značky **STOP**. Když někde uvidíte takhle dopravní značku a budete chvíli sledovat provoz, co uvidíte? Ta značka bývá většinou v nepřehledných křižovatkách. Když se auto přiblíží k takhle značce, úplně zastaví, řidič se rozhlédne a odbočí, mění směr. Tou rychlostí a tím směrem, kterým dosud jel, by se velmi rychle dostal do potíží. Když se cpu, že málem prasknu a řeknu si Stop, zastavím se, rozhlédnu se a zjistím, že už to překáním. Také změním směr - přestanu se cpát. Nesmí toho být ani moc, ani málo - prostě tak akorát, a to je potřeba se naučit hledat a používat.

Váš U.

Čtvrtek 16. 12. 2021

Ahoj kamarádi.

Dnes pro vás mám zase příběh. Tentokrát o mé kamarádce Apolence. Můžeme?

Byl večer. Doma už všechno spalo. Tatínek už si to směřoval také směr postel, když ho u dveří dětského pokoje zastavil divný zvuk. Zastavil se a poslouchal. Teď zase. Otevřel dveře. U Pimonovy postele bylo slyšet tiché odflukování. Na druhé posteli se jako kus rosolu poltáčovanými vzlyky jemně natřásala přínová kromada. „Apolenko, copak je?“ zeptal se tiše tatínek, když v přínové kromadě objevil svou dcerku. Dlouho se sebe přes slzy nedostala slovíčko. „Když ... když, já ... jsem hrozně nešťastná!“ vypískla kolčička a raborila obličej do tatínkovy náruče. „Co to říkáš? Proč, co se stalo?“ Dívka na něj upřela usazené oči a račala se sebe chrbit. „Dnes jsem v tělocviku neudělala ani hvězdu, ani koloul a na hrardu se mě snažili vyflačit čtyři i s paní učitelkou a nepodařilo se jim to! A kluci ze třídy, když to viděli, tak na mě račali křičet: Blustá Apolena, ruky má jak dvě polena! Pak to na mě křičely i holky a na chodbě a ve frontě na oběd se přidaly i děcka z jiných tříd. A když jsem to doma u večere říkala mamince, tak se mi Pimon smál tak, že poprskal dřusem celý stůl!“ Dívka mrkla po očku na tatínka. Tatínek se nasmál. „To mě moc mrzí, že se ti posmívají. Máškou je, co s tím můžeme dělat.“ „Kned zítra jim řeknu, ať toho nechají.“ „Apolenko, víš, velmi často se najde někdo, kdo tě bude chtít zesměšnit a ublížit ti. Takový člověk, když uvidí, že na to reaguješ, z tebe a tvého trápení bude mít ještě větší zábahu než předtím. Jsou dvě možnosti.

První, že si toho nebudeš všímat. Když spolužáci uvidí, že to s tebou nic nedělá, časem s tím přestanou. A druhá, že si toho také nebudeš všímat, ale pokusíš se s tím něco dělat.“ „Počkej, vždyť jsi říkal, že se mi stejně budou smát.“ „Myslím, udělat něco s tím, proč se ti smějí.“ „Jo tak! Nešel mi ten koloul a taky říkali, že jsem blusloch!“ „Nebude to lehké a nebude to kned, ale můžeme na tom rapracovat. Chceš, pomůžu ti.“ Apolenka kývá a plna odhodlání s tatínkem sprřádá plány. Domluvili se, že spolu račnou běhat a více jezdit na kole. Taky omezí sladkosti a budou jíst více ovoce. Když tatínek uvidí, že Apolenka něco přehání, především v jídle, pak tatínek použije heslo: „Už stačilo!“

Kned druhý den, se do toho pustili. Napřed chodili na dlouhé procházky, postupně račali běhat. Velmi často se k nim přidával i mladší Pimon (a časem běhali tak dlouhé okruhy, že musel jezdit na kole, aby to vůbec zvládl).

A pak jednou jeli na oslavu babiččiny narozenin. Byli tam i teta a strýc a bratrance a sestřenice. Měli výborný oběd, rákusky, chlebičky, sladkou limonádu, dort, slané tyčinky a chipsy a taky zmrzlinové poháry se šlehačkou a čokoládovou polevou. Když si Apolenka chtěla naložit na talíř čtvrtý kousek toho výborného dortu, přiložil se k ní tatínek a tiše jí říká: „Apolenko, už stačilo!“ Moc se jí to nelíbilo, ale přece jen poslechla.

Bylo to už několik měsíců od té noční rozmluvy, když spolu tatínek s Apolenkou zase běželi lesem. Začínalo se smrákat, už doběhli svůj okruh, ale Apolenka chtěla běžet ještě dál. Po škole jí spolužačka odmí-

Ula půjčil koloběžku (i když ostatním kolečkám ji půjčila), protože prý by pod Apolenkou praskla. Apolenko, už stačilo!"

Trvalo to ještě nějaký čas, ale Apolenka přece jen uvěřila. Koloul ani kvěsda už jí nedělají sebemenší potíže, běhání se z Otravné povinnosti proměnilo v příjemný čas po boku talínka a začalo ji bavit tak, že běhá stále. Její šklebsí postava unikla pozornosti kolek, a dokonce jedna či dvě občas běhají s nimi. Plusť Apoleno už jí nikdo neříká.

Váš Vendelín

Ahoj kamarádi.

Šel máme kolový, co teď dál? Ten náš bojovník vypadá trošku jako by byl v pyžamu, nemyslíte? Něco s ním uděláme.

Kolem pasu mu připovíme **PÁS PRAVDY**. Tato část sbroje nám připomíná pravdu, která je v Božím Slově. Dábel je otcem lži. Je schopen vymyslet všechny druhy lži a přesvědčit lidi, že tyto lži jsou pravda. Je jen jeden zdroj pravdy - Bible. Je třeba pravidelně číst bibli, studovat ji a znát a pamatovat si Boží Slovo. Pak člověk ne-
může být sveden a neuvěřit ďáblu. Dábel chce držet všechny lidi ve tmě, v nevědomosti o tom, co a jak dělá. Chce, aby si mysleli, že proti němu nemají žádnou moc. Chce, aby se cítili zstrašeně a strápeně. Chce, aby podléhali pokušení k křičku, nezakoušeli vířství a měli chuť to vzdát. Boží vůle je pravý opak. Chce, abychom znali svého nepřítele, abychom věděli, jak rozoznát ďáblův lákadla, nástrahy a pasti a jak obstát jako dobrý bojovník Krále Ježíše.

Eva v ráji poslouchala ďábla, když jí tvrdil, že Bůh nemluvil pravdu o jedení ovoce ze Stromu poznání. Měla důvěřovat Božímu Slovu. Dábel je mistrem klamu. V bibli stojí: „Poznáte pravdu a pravda vás učiní svobodnými“.

Váš Vendelín

Ahoj kamarádi.

Dnes na vás čeká delší příběh. Je to příběh o tom, v čem hlavně spočívá práce anděla Strážce. Váš Vendelín

„Přicházejí.“ Anděl otevřel oči. Nespál, ten lidský stav mu byl cizí – jen se zaposlouchal do toku vlastních myšlenek a teď v nich spatřil jednu jedinou: „Přicházejí!“ Ohlédl se. Dveře, spíš malá brána, zářící jasným bílým světlem, které ohraničovalo i jméno vyvedené zlatým písmem. Filip. Anděl vztáhl pravici a z pochvy na jeho zádech vylétl stejným světlem planoucí meč. Dokonalá zbraň, stvořená k jedinému účelu. Pohlédl na čepel. Její plochou začaly tu a tam probleskovat jiskřivé rudé záblesky. Teď už měl jistotu. V nekonečném prostoru okolo něj se jako by odkud začalo ozývat temné dunění. To snad milióny válečných bubnů najednou spustily k pochodu. Legie.

„Ty vole, tak makej! Vo co ti de, je to v pohodě, ne?!” Filip se nadechl a mrknul přes rameno. Prodačička v pruhovaném triku s logem supermarketu právě vybalila poslední krabici a zmizela mezi regály s kosmetikou. Vykulenýma očima se podíval na tři okolostojící kluky. „Kámo, ty si troť! Di do toho, ta ženská je v tahu, jen to vemeš z regálu, jak pudeš vokolo a pak to u kasy pošleš po zemi – dole to nepípá. Hele, esli do toho nejdeš, tak si lůzr a nic jinýho.“ O hlavu vyšší Patrik se na Filipa výhruzně zamračil a zbylí dva se uchechtli. „Já nevím, kluci. A co kamery, nejsou tady?!” zašeptal Filip. „Jo, jedna tam je, ale na ten regál nevidí. Až ti řeknu, di do toho, jinak za náma už nelez!”, sykl Patrik a mrknul na své kamarády. „Ty pako!” dodal ještě a všichni tři zlomyslně vyprskli. „Tak jedem, vod teď. Tři... dva... jedna... - padej!”

Kroky. Anděl, zaposlouchaný do vše prostupujícího zvuku pochodujících šiků, se znovu ohlédl. Zvuk kroků vycházející zpoza zavřených dveří byl čím dál zřetelnější. „Ne! Neotvírej!” Kdyby nekonečno mělo obzor, začal by právě černat obrovskou masou valící se nezadržitelně kupředu. Tisíce poskakujících postavíček a rozšklebených mord démonů – jedna z legií Pána Lži se dala na pochod. Anděl přehlédl

linii rarachů a na její konce nedohlédl. Usmál se. Tak veliké to dosud nikdy nebylo. Žhnoucí čepel opsala široký oblouk, pak anděl máchl zápestím vzad. Krátký, jako šlehnutí biče ostrý svist měl okamžitý účinek. Armáda temnot strnula na místě. Nehmotná andělova křídla nabyla ostrých obrysů. Rozkládal je pomalu, až zcela zakryly démonům výhled na dveře, které anděl střežil. Pak anděl rozkolísal jejich řady, když mávl perutěmi proti nim. „Nepouštěj je ...”

Filip zíral na řadu šamponů. „Tenhle má ráda maminka” pomyslel si a trhaně vydechl. „Tak jdu na to, kluci se dívaj. Snad mě nikdo nezahlídně, to by bylo děsný, ve škole ... co ve škole, doma! Táta by mě určitě seřezal, i když to nikdy neudělal a máma ... ta by...” Filip polkl. Udělal další krok.

Zvuk. Slabé zaškrábání kovu o kov. Jako by klíč vklouzl do zámku. Andělovy rty se sevřely v ostrou linku a pěst svírající meč jej stočila hrotem vpřed. Záštitá meče měla tvar srdce. Ze dveří za jeho zády se ozvalo zarachocení, a pohnuly se. Jakmile se mezi jejich věřejemi utvořila škvíra, bílá záře začala pohasínat. Legie se rozeřvala bezpočtem hrdel. „Pane”, řekl anděl a vznesl se.

Osvěžující efekt, určeno pro muže. Filip svíral tubu se sprechovým gelem ve zpocené dlani a ten nápis pod jeho značkou četl snad podesáté. Pokradmu sledoval kameru. Koučkem oka zachytil opodál zevlujícího Patrika a ty dva, co ani pořádně neznal jménem. Tvářili se nervózně a zuřivě na něj pouličili oči. Filip se otočil a vykročil k řadě pokladen.

Úkrok, vysoký blok, odraz, a výpad! Záře vířícího meče metala záblesky propalující oči vojáků Legie a planoucí čepel se zarávala do jejich pokřivených těl. Andělova křídla každým pohybem smetla desítky z nich, na jejichž místo se tlačili další a další. Anděl prsty pravice udělal znamení Kříže a jeho zbraň se rázem zdvojnásobila. Obě čepele obtáčely jeho tělo, aniž by je anděl třmal v ruce, a vykusovaly do masy démonů vzápětí se zaplňující mezery. Neubývalo jich! Jak se dveře Filipova srdce rozevíraly, jako by noví a noví pekelníci vyrůstali přímo z prostoru a začali anděla zatlačovat k slábnoucí záři prosvítající jimi ven. Anděl vykřikl. Raraši si zoufale tiskli pařáty na netopýří uši, aby do nich nepronikal ten vysoký a mocný tón. Jeho ruka napodobila gesto prvé a čtveřice mečů vyrazila do oceánu temnoty před ním.

Filip se šoural krok za krokem a zastavil se ještě u polic se žvýkačkami. Zíral na ně, jako by si nemohl vybrat. V uších mu hučelo a skoro nedýchal kvůli tlaku, který mu naplnil krk. Kapka potu sjela po zádech a vpila se do trička. „Co to dělám, to přece není možný, ale co pak, kluci se na mě vykašlou, to nechci. Budu hustej, prostě to pošlu po zemi, беру to a pak zdrhat, spicha máme za školou, dobrý, dobrý. Jdu na to!“ Filip se rozhodl.

Vítězoslavně ječící stíny zarývaly drápy do dveří a cloumaly jimi v šílené snaze dostat se dovnitř! Drásající pracky anděl skoro nevnímal, když slabě odrážel sílící Legii. Světlo pootevřených dveří pohaslo a záře zbraní i jeho křídel spolu s ním. „Pane?“, hlesl.

„Paní? Promiňte, ale našel jsem támhle na zemi sprcháč, asi ho někdo ztratil. Můžu ho u vás nechat?“ Usmívající se pokladní se k němu otočila: „Ale jistě, to se stává – já to pak vrátím a díky, jsi hodný kluk“. Filip jí úsměv vrátil. Ještě než prošel detekčním rámem pokladny, otočil se a zazubil se na Patrikovu partu.

Zvony. Ten křišťálově čistý zvuk zněl odnikud a přece odevšad, když dveře náhle prudce přibouchly a jejich obrys se znovu rozpálil světlem, kterému žádný démon nedokáže vzdorovat. Filipovo jméno planulo v jejich středu a vřeštící kreatury prchaly. Anděl sledoval jejich zběsilý ústup. „Bylo to na tobě, chlapče“, usmál se unaveně, když v nekonečnu opět zavládl klid. „Od samého začátku.“

Filip vyšel ven. Velké parkoviště a paneláky okolo, rodiny spěchající na nákupy. Slunce. „Ty jo, to je fakt vedro. Řeknu mámě a tátovi, odpoledne bychom mohli zajít na koupák“, pomyslel si a nakopl pomačkanou plechovku.

„Od samého začátku...“

Někdo něco říkal? Filip se ušklíbl. „Tak jsem to zmákl. Asi to fakt bylo na mě, jak vždycky říká táta.“ Šel domů.

Anděl usedl. Může naslouchat vlastním myšlenkám. Na nějaký čas. Zavřel oči.

Ahoj kamarádi!

Dnes je čtvrtá neděle adventní. Na adventním věnci září všechny čtyři svíce. Pán už je velmi, velmi blízko. Asi už jste pekli nějaké vánoční cukroví, uklízeli jste, možná že u vás cinká svícínek „andělské vonění“ a voní punč a vanilkové rohlíčky. Mám ty vině moc rád.

Božímu bojovníkovi dnes přidáme někoho, kdo mu bude kryt záda. Je to **ARCHANDĚL RAFAEL** (jeho jméno znamená Bůh uzdravuje). O Rafaelovi se můžete dočíst ve starém zákoně, jak provází Tobiáše na cestě plné nebezpečí a uzdravuje jeho otce i nevěstu. Rafael je andělem lásky, posily i správné volby. V jedné ruce drží rybu, v druhé poutnickou kůl a u pasu má cestovní láhev.

Když se s rodiči vydáte na výlet, míváte nejspíš na zádech batuzek s pitím a svačinou. Ještě s něčím dalším? Možná ještě s pláštěnkou. Když je výlet delší, může se stát, že vám svačina i pití dojdou. Co teď? Naštěstí jde za vámi maminka, která má ještě další pití i svačinku. Jde za vámi, pomůže vám vstát, když klopýtnete, klidá, abyste nic nevytrousili ani někde něco nepochybně, povzbuzuje vás, abyste šli dál, když cesta vypadá nebezpečně a dohlídá, abyste nesešli ze správné cesty. To vše dělá pro Božího bojovníka archanděl Rafael. Podporí, poradí, přinese posilu i osvěžení.

Váš anděl Vendelín

pondělí 20. 12. 2021

Ahoj kamarádi.

Už jenom čtyři dny! Těšíte se? Já moc. Dnes přidáme Božímu bojovníkovi na nohy **BOTY**. Takové boty nemůžou být jen tak ledajaké. Musí chránit před korkem i zimou, musí se v nich dobře jít (bojovník se dlouhým pochodem krátká nevyhne) i dlouho stát (třeba na kládce, nebo při vyčkávání té správné doby k ústupu). Když nás bolí nohy, je to s námi všelijaké. „Mě bolí nohy! Já už dál nejdu!“ Schválně, kdo tohle nikdy na výletě nevyslovil, ten u mě má bonbon. Boží vůle pro jeho děti je, aby stály pevně v něm a věřily, že je vždy připraven jim pomoci. Připomíná nám v Bibli: „...abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát.“ Plňte dál, nezdávejte to. Dvěřujte Pánu, kladte na něj. On nás neklame, je naší silou.

Váš Vendelín

úterý 21. 12. 2021

Ahoj kamarádi.

Dnes nasadíme Božímu bojovníkovi na hlavu přilbu. Bude to **PŘILBA SPASENÍ**. Připomíná nám naše spasení, které Ježíš zajistil všem, kdo věří. Spasení znamená ochranu od kříčku a jeho moci. Ti, kdo nemají Ježíše ve svých srdcích, nemají odpustění kříčku. V Bibli se píše: „Všichni křesťané a jsou daleko od Boží slávy.“ Každý kříček musí být potrestán. „Odplatou za kříček je smrt, ...“ Smrt, o které tu Bůh mluví, ale není smrt těla. Znamená oddělení od Boha na krovném místě zvaném peklo. Ta věta dál pokračuje „...ale darem Boží milosti je život věčný v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ Když Ježíš vejde do našeho života, osvobodí nás z moci kříčku. Kdyby bojovník neměl na hlavě přilbu, jeho naděje na přežití v bitvě by nebyla moc velká. Nemáme-li Ježíše v srdci, nic nás před ďáblem nemůže zachránit. A Ježíš nás chce zachránit. Je třeba uvěřit, že zemřel, vylil svou krev a zaplatil za naše kříčky. Když ho kdokoli požádá o odpustění kříčku a porve ho do svého života, přijde. Plíbil to.

Váš Vendelín

Středa 22. 12. 2021

Ahoj kamarádi.

Dnes přijde něco, na co se (asi spíš kluci) těšíte a co vám ve výzbroji našeho bojovníka už dlouho chybělo. Víte, co to je? No, ano, **MEČ!**

U jedné ruce štít, v druhé meč. Na co je meč? Abychom mohli nepřítele rasknat na útek. Štít na obranu, meč na útok. Naším mečem je Boží slovo. Je velmi mocné. Meč a štít se používají zároveň. Když ďábel vysílá svůj ohnivý šíp „Strach“, odpoví bojovník: „Ne budu se bát, důvěřuji Ježíši!“ To je víra - to je štít. Rozhodl se, že nepřijme ďáblovu lež vyslanou proti němu. Co když i přesto cílí Strach: Pak si vzpomene a řekne si Boží slovo: „Nikdy tě nepustím a nikdy se tě nezřeknu.“

- to je meč. Když stojí bojovník ve víře a používá Boží slovo, nepřítel uteče a stejně i Strach. Ježíš používal Boží slovo proti ďáblu, když ho pokoušel na poušti. U bibli stojí, že se máme modlit v Duchu. Modlitba je velmi mocná zbraň. Díky ní může Bůh jednat. Když se bojovník nemodlí, odkládá svůj štít na zem a je slabý a nechráněný.

Váš Vendelín

Ahoj kamarádi.

Už je to skoro tu. Jen jedna noc a bude tu Přeludný den. Jak to vypadá s naším bojovníkem? Prohlédněme si ho spolu. Jak se vám líbí?

Co stojí v bibli o Boží zbroji? Pojdme si ten kousek z listu Eferaním (6, 10-18) přečíst. Můžete ukarovat na jednotlivé části výzbroje, ať o nich uslyšíte.

„Bud' silný v Pánu a jeho velké moci. Obleč si plnou Boží zbroj. Nos Boží zbroj, abys mohl bojovat proti ďábovým zlým svodům. Náš boj není proti lidem na zemi. Bojujeme proti vládcům a mocnostem a silám tmy tohoto světa. Bojujeme proti duchovním silám zla v nebeském světě. Proto potřebuješ obléci celou Boží zbroj. Pak budeš schopen obstát ve zlý den. A když skončíš celý boj, zůstaneš stát. Stůj tedy pevně, s pásem pravdy uvázaným kolem pasu. Na své hrudi měj oblečen pancíř spravedlivého života. A na svých nohou nos obuté dobré zprávy o pokoji, které ti pomohou obstát. A také používej štít víry. S ním můžeš zastavit všechny hořící šípy toho Zlého. Přijmi Boží spasení jako svou přilbu. A vezmi meč Ducha - tím mečem je Slovo Boží. Stále se v Duchu modli. Modli se všemi druhy modliteb a žádej vše, co potřebuješ. K tomu musíš být vždy připravený.“

Na štítu má bojovník sedm Aností. Tři Božské jsou: **VÍRA**, **NADĚJE** a **LÁSKA**. Ty další jsou základní (neboli kardinální): **SPRAVEDLNOST**, **MOUDROST**, **STATEČNOST** a **UMÍRNĚNOST**. Bojovník nestojí na bojišti sám. Nejblížešším pomocníkem mu je jeho **ANDĚL STRÁŽNÝ**. Po bojovníkově pravici stojí archanděl **MICHAEL** – KDO JAKO BŮH, po jeho levici **GABRIEL** – BŮH JE MÁ SPÁSA, před ním **URIEL** – BŮH JE MÉ SVĚTLO a za ním **RAFAEL** – BŮH UZDRAVUJE. Dnes přibyla poslední část modlitby, která se na sloupci vine kolem bojovníkových nohou. Přečtele ji? Tuto modlitbu si můžete zapamatovat a použít ji před jakoukoli zkouškou nebo úkolem, které vás potkají. Nebojte se obracet na své pomocníky anděly. Jsou tu pro vás. Boží bojovník je vybaven, vybaven pomocníky a vypadá velmi neokrozně. Přesto všechno se ďáblovi velmi často daří jeho obranu prolomit a zasáhnout cíl. Také raškovatnutí, tolik chyb, co potom člověka mrví. Život s čistým štítem není vůbec jednoduchý. Ani pro děti ani pro dospělé. Tento boj trvá každý okamžik celického lidského života. Jste dobře vybaveni, moji kamarádi. Přesto boj s drakem nemá být smysl vašeho života. Bůh je Láská. Byli jste stvořeni pro lásku. Abyste milovali, abyste se radovali a byli milovanými Božími dětmi. Ať tak řijeme.

Váš Vendelín

pátek 24. 12. 2021

Ahoj kamarádi.

Dnes je ten den. Dnes se v kostele rozuzlí: „Narodil se Kristus Pán, radujme se, ...“ Neboť tak obrovsky moc miloval Bůh svět, že svého Syna, Toho, co teď tak bezbranně leží v těch jesličkách, dal za všechny ty lidské karamboly, omylly, chyby, kopance, za to, když se něco nedomyšlelo, něco nám uniklo, někomu jsme více či méně ublížili. Všechnu prostodělost, všechno popichování, předvádění se, za sbrklost, vřekání se a křik. Za všechny křičky. Je to ten nejlepší dárek, který jsme mohli dostat. Tím se nám otvírá nebe. Jen díky tomu nám míše byl odpuštěno. Cena za naši duši už byla zaplácena. Bůh je milosrdný.

Moji milí kamarádi, přeji vám, ať nikdy nepochopíte, že jste milováni. Že vás miluje sám Bůh. Doufám, že něco z toho, o čem jsme si celý advent povídali, vám někdy bude aspoň trošku k užitku. Moc rád jsem si s vámi psal.

Prdce plné radosti,

Boží sbroj, kterou budete umět plně využít

a požehnané svátky

vám i vašim rodinám vyprošuje

váš dobrý přítel

anděl Strážce

Vendelín